

ת"ד 2057/07/17 - מדינת ישראל נגד ענאן בדראן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 2057-07-17 מדינת ישראל נ' בדראן
לפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד שמוליק רוזה
עו"ד חנא ארשד
נגד
ענאן בדראן באמצעות עו"ד אבו חילו חביב
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

1. לפני תאונת דרכים בה היו מעורבים שני רכבים. השאלה שעומדת להכרעה היא האם הנאשם פנה שמאלה, בכביש ראשי, כדי להיכנס לדרך צדדית, ללא שבדק האם הדרך פנויה, וגרם בכך להתנגשותו של הרכב המעורב, ברכבו. מסקנתי היא שהנאשם פנה שמאלה, ללא שבדק האם הדרך משמאל לו פנויה, וגרם בכך לתאונה.

לפיכך, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

האשמה

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של **נהיגה בחוסר זהירות, פניה שמאלה שלא בבטחה והתנהגות הגורמת נזק.**

3. על פי כתב האישום, ביום 3.11.16, סמוך לשעה 12:30, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "מזדה" מ.ר. 6486735, בכפר ראמה, מכיוון מערב למזרח. בעת שפנה שמאלה לכניסה לבית, שלא בבטחה ומבלי לנקוט באמצעי זהירות, חסם נסיעתו של רכב פרטי, תוצרת "מזדה", מ.ר. 7808854 (להלן - הרכב המעורב), שנסע מאחוריו, וגרם להתנגשות. כתוצאה מהתאונה נהג הרכב המעורב נפגע וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה גורסת שהנאשם פנה שמאלה אל דרך צדדית, ללא שבדק במראה המרכזית ובמראה השמאלית האם הדרך פנויה. כתוצאה מכך לא הבחין ברכב המעורב שעקף אותו, והרכב המעורב התנגש בו.

ההגנה מבקשת לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. לשיטתה, הנאשם עצר את רכבו עצירה מוחלטת, טרם שפנה שמאלה, בדק במראה וראה שהדרך פנויה. בעת שהתכוון לפנות שמאלה, עקף אותו הרכב המעורב משמאל, במהירות, שאינה תואמת לתנאי הדרך, והתנגש בו.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו:

השוטר סלאח סואעד (להלן - השוטר סואעד).

בוחן התנועה, השוטר נחום כהן (להלן - הבוחן).

השוטר משה סנדרוסי (להלן - השוטר סנדרוסי).

השוטר אשרף דאמוני (להלן - השוטר דאמוני).

הנהג המעורב, מהראן כרום (להלן - הנהג המעורב).

כן הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - הודעת נהג במשטרה, ת/2 - דוח בוחן, ת/3-דוח תצלומים, ת/4 - סקיצה, ת/5- דוח פעולה של השוטר דאמוני, ת/6 - הודעתו של הנהג המעורב, ת/7 - סקיצה שערך הנהג המעורב.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

אחריותו של הנאשם

6. הקביעה שלפיה הנאשם גרם לתאונה נשענת על מספר אדנים:

- גרסתו של הנהג המעורב, בנוגע להתרחשות התאונה, למהירות נסיעתו, ולנזקים שנגרמו לרכבים.

- דוח הפעולה של השוטר דאמוני, המתעד את גרסתו הראשונית של הנהג המעורב.

- לוח התצלומים שערך השוטר סנדרוסי, המתאר את שדה הראיה של הנאשם במקום התאונה, ועדותו של השוטר.

- דוח הבוחן ועדותו.

- גרסתו של הנאשם.

אופן התרחשות התאונה

7. בהודעתו, מיום 14.11.16 (ת/6), מסר הנהג המעורב שנסע בשיירה של שלושה רכבים, לאורך 500 מטר, במהירות איטית, כששדה ראייתו פתוח, רכבו אחרון בשיירה ורכב הנאשם ראשון. לדבריו, בעת שעקף את הרכב שלפניו (הרכב האמצעי בשיירה), רכב הנאשם החל בפנייה שמאלה לאתר בנייה, כתוצאה מכך התנגש רכבו ברכב הנאשם, נזרק שמאלה, ופגע ברכב שלישי, שחנה במקום.

גרסה דומה מסר לשוטר דאמוני, שהגיע למקום התאונה, לאחר התרחשותה (ת/5).

גם בעדותו חזר על גרסתו זו והדגיש שהחל בעקיפה לאחר שבדק ששדה הראייה לפנים פתוח וניתן היה לעקוף. לדבריו, בעת שהגיע לצד רכב הנאשם, רכב הנאשם פנה שמאלה והתנגש בו. בשלב זה הוא ניסה לברוח ממנו ופגע ברכב שנמצא על המדרכה (עמ' 13, ש' 15-19).

לשאלה האם רכב הנאשם בפנייתו שמאלה, אותה, השיב: "לא ראיתי איתות" (ת/6, עמ' 2).

גרסתו של הנאשם, בנוגע להתרחשות התאונה, לא הייתה רציפה.

בהודעתו במשטרה מסר שטרם פנייתו שמאלה, עצר את רכבו עצירה מוחלטת ולאחר שבדק במראה וראה שהדרך פנויה החל לפנות שמאלה, ואז פגע בו הרכב המעורב (עמ' 2 בת/1).

בעדותו ציין שנסע במהירות של 10 קמ"ש, אותה שמאלה, בדק במראה, ובעת שהתכוון לפנות שמאלה, רכב הנאשם התנגש בו (עמ' 17 לפרו', ש' 1-2).

רק כשעומת על ידי עורך דינו עם הודעתו, בה מסר שעצר עצירה מוחלטת, ציין שעצר לפני הפניה (עמ' 17 לפרו', ש' 3-4). עם זאת, בהמשך חקירתו הנגדית, כשנשאל מה הייתה מהירות נסיעתו בעת שפנה שמאלה השיב: "10 קמ"ש" (עמ' 19 לפרו', ש' 13-15).

יצוין שלא מצאתי תימוכין בחומר הראיות לכך שהנאשם עצר את רכבו, כפי שתואר על ידו.

הנאשם ציין בעדותו שנסע במהירות של 10 קמ"ש בעת שפנה, והנהג המעורב ציין גם הוא שנסע במהירות איטית, בשיירה, כשרכב הנאשם מוביל.

הבוחן ציין בדוח שערך שמעדויות הנהגים עולה שהנאשם פנה שמאלה, שלא בצומת, ולא נתן זכות קדימה לרכב אחר שהגיע מאחוריו. צוין שתנאי הדרך לא היו בין הגורמים לתאונה, והכביש אספלט יבש ותקין.

הבוחן הבהיר בעדותו, שבנסיבות העניין, היות שדובר בכניסה לחצרים, הנאשם, היה צריך לתת זכות קדימה לרכב המעורב, וכך לדבריו: "כשאתה נכנס לחצרים אתה צריך לתת זכות לרכבים מכל כיוון. בצומת - לרכבים

שמגיעים ממול" (עמ' 7, ש' 18-19).

לסיכום פרק זה, גרסתו של הנאשם להתרחשות התאונה לא הייתה עקבית. בהודעתו טען שעצר עצירה מוחלטת ובעדותו מסר שנסע במהירות של 10 קמ"ש בעת שהתכוון לפנות.

בניגוד לכך, הנהג המעורב חזר באופן עקבי על גרסתו, שלפיה, הרכבים נסעו במהירות איטית, בשיירה, והנאשם פנה שמאלה, בעת שהיה במהלך עקיפה, וכתוצאה מכך ארעה התאונה.

שדה הראייה של הנאשם

8. השוטר סנדרוסי, שערך את לוח התצלומים (ת/3), העיד שמהנתיב בו נסע רכב הנאשם, קיים שדה ראייה לאחר של 50 מטר, הן מהמראה המרכזית והן מהמראה השמאלית (עמ' 10 לפרו', ש' 10). השוטר סנדרוסי אף ציין שאם רכב הנאשם היה ממוקם ימינה יותר, גם משם "הוא בהחלט יכול לראות רכבים שבאים מאחוריו" וכן יכול היה להבחין ברכב שעוקף (עמ' 10, ש' 7-8, עמ' 10, ש' 16), תוך שהדגיש ששדה הראייה במסלול ימני יותר, רחב יותר (עמ' 10, ש' 22-23).

יצוין שעיון בלוח התצלומים מלמד שלנאשם קיים שדה ראייה לאחר, הן מהמראה השמאלית של רכבו והן מהמראה המרכזית (ת/3, צילומים 4,7,8,9,10).

הנאשם מסר, מנגד, שמהמראה האמצעית ברכב לא קיים שדה ראייה לאחר (עמ' 19 לפרו', ש' 5-6), וכשנשאל בנוגע לשדה הראייה מהמראה השמאלית השיב: "1" (עמ' 19 לפרו', ש' 9-10). לדבריו, בעת שבדק במראה השמאלית, לא הבחין ברכב מאחוריו (עמ' 19 לפרו', ש' 20-21).

גרסתו זו של הנאשם אינה מתיישבת עם גרסתו שלו, שלפיה, נסע ראשון בשיירה, כשרכב הנאשם שלישי בשיירה (עמ' 16, ש' 24). היא גם אינה מתיישבת עם לוח התצלומים, שערך השוטר סנדרוסי (ת/3), ועם עדותו של השוטר, המצביעים על שדה ראייה של 50 מטר לאחר, ממראות רכב הנאשם (ת/1, עמ' 19 לפרו', ש' 5-6, ש' 20-21).

מהממצאים עולה שלנאשם היה קיים שדה ראייה לאחר, של 50 מטר, ומכאן שיכול היה להבחין ברכב המעורב, בעת שיצא לעקיפה. גרסתו של הנאשם, שלפיה לא היה לו כלל שדה ראייה לאחר, אינה מתיישבת עם הממצאים, וניכר שנמסרה כדי להרחיקו מהתאונה.

מהירות נסיעתו של הנהג המעורב

9. הנאשם טען שהרכב המעורב עקף אותו במהירות גבוהה מאוד, וכשהתבקש על ידי הסנגור להעריך את מהירות נסיעת הנהג המעורב, השיב: "המהירות שבה עקף אותי להערכתי היה בין 50, 60 ואפילו 80 קמ"ש" (עמ' 17 לפרו', ש' 14).

גרסתו זו של הנאשם לא נתמכה בכל ראיה, והפערים בין המהירות שייחס לנהג המעורב (50,60,80), אף מטילים ספק

במהימנותה.

יתירה מכך, גרסתו זו אינה תואמת את עדותו שלו, שלפיה, נסע בשיירה של 3 רכבים, במהירות של 10 קמ"ש, כשהרכב המעורב אחרון בשיירה, במרחק של 3-4 מטרים ממנו (ת/1, עמ' 16 לפרו', ש' 24). מגרסתו זו של הנאשם עולה שהרכב המעורב נסע שלישי בשיירה, ומכאן, שגם הרכב המעורב נסע במהירות איטית, אחריו.

אם כן, תמהני כיצד יתכן, שבעת שהרכב המעורב יצא לעקיפה, והספיק לעקוף רכב אחד בלבד, שהפריד בינו לבין הנאשם, מרחק מטרים ספורים, הצליח, בתוך מטרים ספורים, להגיע למהירות של 80 קמ"ש.

יתירה מכך, גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת עם גרסתו של הנהג המעורב.

הנהג המעורב מסר, הן בהודעתו במשטרה והן בעדותו, שנהג במהירות של 10-15 קמ"ש (עמ' 2 לת/6, עמ' 15 לפרו', ש' 6).

כשעומת עם גרסת הנאשם שטען שהשתולל בכביש ונסע מהר, השיב: **"לא נסעתי מהר. היה שם גם מצלמות"** (עמ' 13, ש' 29-30). לדבריו, אף הפנה את המשטרה למצלמות הממוקמות במקום (עמ' 13, ש' 30). לחיזוק עדותו ציין שגם אם, כטענת הנאשם, היה רוצה להשתולל, על מנת להגיע למהירות של 40 קמ"ש, ממהירות של 10-15 קמ"ש, היה נדרש לו פרק זמן של 5 שניות (עמ' 15 לפרו', ש' 9-8).

כשנשאל לגבי כרית האוויר שנפתחה ברכבו, השיב: **"כשניסיתי לברוח ממנו הוא העיף אותי לטנדר וזה נפתח כשפגעתי בטנדר"** (עמ' 15 לפרו', ש' 11). ובהמשך ציין אף שלא ראה כלל שכרית האוויר נפתחה (עמ' 15 לפרו', ש' 11-12).

לשאלה מדוע יצא לעקיפה השיב שהמהירות המותרת במקום היא 40 קמ"ש (עמ' 15 לפרו', ש' 21-22) ולשאלת הסנגור, האם נשבר לו שנוסעים במקום 5 קמ"ש, השיב: **"לא נשבר לי מותר לי"** (עמ' 15 לפרו', ש' 23-24)..

הנהג המעורב הזים את גרסת הנאשם, שלפיה, רכב הנאשם היה בעצירה, טרם שפנה שמאלה, ורכבו הגיע במהירות, וציין: **"במצב כזה הייתי פוגע ברכב שלו מאחורה ולא מקדימה"** (עמ' 15 לפרו', ש' 32).

זאת ועוד, כשנשאל הבוחן מה מהירות נסיעת הרכב המעורב, שעקף, אם כרית האוויר שלו נפתחה, השיב: **"איני יכול לשער"** (עמ' 7 לפרו', ש' 5-6). יצוין שההגנה לא הוכיחה שכרית האוויר נפתחה.

לסיכום פרק זה, מעדותו של הנהג המעורב עולה שמהירות נסיעתו בעת העקיפה הייתה מהירות נמוכה, והאשמה לתאונה אינה נעוצה בה. גרסתו של הנאשם, מנגד, מעלה תמיהות, אינה מתיישבת עם גרסתו שלו, ולא נמצא לה בסיס בחומר הראיות.

מיקום הנזקים ברכבים המעורבים

10. הנזקים שנגרמו לרכבים, כפי שעולה מעדויות הנהגים המעורבים, מתיישבים עם גרסת התביעה, שלפיה, הנאשם גרם לתאונה.

הנהג המעורב מסר לשוטר סנדרוסי (ת/5), שרכבו נפגע בצד ימין וציין שרכבו "עף" "שמאלה" והתנגש ברכב מסוג "איסוזו". בהודעתו (עמ' 2 לת/6) מסר שרכב הנאשם נפגע בכנף ובדלת השמאלית ורכבו נפגע בחזית, בכנף ימין, ובצד שמאל, מהרכב חונה.

הנאשם ציין בעדותו שרכבו נפגע ב"צמיג קדמי שמאלי" ולגבי הרכב המעורב ציין שנפגע ב"צד ימין קדמי" (עמ' 19, ש' 23). דבריו אלה מתיישבים עם גרסתו של הנהג המעורב.

הבוחן ציין שהרכבים המעורבים לא נבדקו לאחר התאונה היות שמדובר בתאונת נזק ולא בתאונה עם נפגעים (עמ' 6, ש' 27). כך, לשאלת הסנגור מדוע לא צולמו הרכבים על ידו, לאחר האירוע, מסר שלא היה במקום האירוע בזמן אמת, ולאחר מספר ימים, לא ניתן לצלם את הרכבים, שכן לא ידוע אם נעשה בהם שינוי כלשהו (עמ' 6, ש' 31-32).

כשנשאל האם ראה את הכביש, הסביר שבתאונות לא מגיעים לזירה בזמן אמת, אלא מגיעים לזירה להצבעה עם הנהג (עמ' 7 לפרו', ש' 7-8).

עולה מהאמור, שהנזקים שנגרמו לרכב הנאשם, בצידו השמאלי, ולרכב המעורב בחזית, בצד ימין, ובצד שמאל, מאמתים את גרסת התביעה. ניסיונות ההגנה לקעקע גרסה זו, בטענה שהרכבים לא צולמו לאחר התאונה, הוזמו על ידי הבוחן, שהבהיר שבנסיבות תאונה זו, לא היה צורך לצלם את הרכבים במקום.

אציין שהתרשמתי מעדותו של הבוחן, שמדובר בעד מהימן שעשה את עבודתו באופן מקצועי.

טענות הגנה נוספות

11. הנאשם טען שבנסיבות העניין, עקב יציאתו של רכב מחניה, הרכבים האטו והרכב המעורב לא היה יכול היה לצאת לעקיפה. טענה זו לא נתמכה בחומר הראיות, ולא גובתה על ידי עדות נוספת. כך, לדוגמא, יכול היה הנאשם לזמן לעדות את הנהג שנסע אחריו בשיירה, שיעיד על תנאי הדרך ועל מהירות נסיעתו של הנהג המעורב, אך הנאשם לא עשה כן.

כלל ידוע הוא שאי הבאת עד מעוררת חשד, שלפיו, בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של העד, ויוצרת הנחה, שלפיה, עדותו של העד עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדת הצד שכנגד (ראו ע"פ 6056-07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009), וע"פ 11331-03 קיס נ' מדינת ישראל (2004)).

ההגנה טענה למחדלי חקירה בתיק. לשיטתה, לנהג הרכב המעורב לא הייתה תעודת ביטוח תקפה והמשטרה לא טרחה לבדוק זאת. זאת ועוד, לא נגבתה הודעה מטעם נהג הרכב האמצעי בשיירה, ולא נבדקו המצלמות בזירת האירוע, על אף שהמשטרה התבקשה לעשות כן, על פי דברי הנהג המעורב. כן צוין שהבוחן מצא לנכון לגבות הודעה תחת אזהרה, מהנאשם בלבד, ולא מהנהג המעורב.

הדין הוא שדי בראיה 'מספקת' ואין כלל המחייב את התביעה להציג את הראיה המקסימלית שניתן להשיג. ברעפ 4389/12 אנטולי סצקו נ' מדינת ישראל ציין בית המשפט, שיש להבחין בין 'מחדל' לבין 'אי מיצוי הליכי חקירה'. השאלה שיש לשאול, צוין היא אינה האם אפשר וראוי לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את

האישום מעבר לספק סביר.

התרשמתי מהעדויות שנפרשו לפני, שבחומר החקירה קיימות די ראיות להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לה. בהן, עדותו של הנהג המעורב, לוח התצלומים של השוטר סנדרוסי ועדותו, דוח הפעולה של השוטר דומאני, דוח הבוחן ועדותו לפני.

יצוין שאופן גביית ההודעות נתון לשיקולה של המשטרה, ומתבסס על הראיות שברשותה.

12. לסיכום, על בסיס הראיות שהונחו לפני, אני קובעת שהתביעה הוכיחה שהנאשם פנה שמאלה, ללא שבדק האם הדרך פנויה, וכתוצאה מכך התנגש בו הרכב המעורב, שעקף מימין.

הנאשם, מצדו, לא הביא כל ראיה הסותרת זאת. גרסתו לא הייתה עקבית, טענותיו בדבר העדר שדה ראייה, לא התיישבו עם ממצאי השוטר סנדרוסי ועדותו של הנהג המעורב, וטענתו בדבר מהירות נסיעתו של הרכב המעורב, לא עוגנה בחומר הראיות.

סוף דבר

13. בהינתן האמור, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, **נהיגה בחוסר זהירות, פניה שמאלה שלא בבטחה והתנהגות הגורמת נזק.**

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 20.3.2019 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.